

61965J0048

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 1 MARTIE 1966¹

Alfons Lütticke GmbH și alții
împotriva Comisiei Comunității Economice Europene

Cauza 48/65

În cauza 48/65

1) ALFONS LÜTTICKE GMBH,
cu sediul social în Köln-Deutz,

2) Dr OTTO SUWELACK NACHF. KG, cu sediul social în Billerbeck (Westfalia), reprezentată de asociatul său, care și-a asumat răspunderea personală, domnul Wolfgang Suwelack,

3) KURT SIEMERS & CO., cu sediul social în Hamburg, asistate de domnul Peter Wendt, avocat în Baroul din Hamburg, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului Félicien Jansen, huissier, 21, rue Aldringer,

reclamanți,

împotriva

COMISIEI COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE,

pârâtă,

reprezentată de către consilierul său juridic, domnul Jochen Thiesing, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului Henri Manzanarès, secretar al Serviciului juridic al executivului european, 2, Place de Metz,

având ca obiect, în principal, anularea unei decizii a Comisiei CEE și, în subsidiar, o acțiune în constatarea abținerii de a acționa introdusă împotriva acesteia, ambele privind perceperea, de către Republica Federală Germania, a unei taxe compensatorii pe cifra de afaceri în cazul produselor lactate importate după 1 ianuarie 1962,

CURTEA,

constituită din: Ch. L. Hammes, președinte, A. M. Donner (raportor), A. Trabucchi, R. Lecourt și R. Monaco, judecători,

avocat general: J. Gand,
grefier: A. Van Houtte,

¹ Limba de procedură: germana

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

Întrucât, prin scrisoarea din 15 martie 1965, reclamanții au sesizat Comisia cu o cerere în temeiul articolului 175 din tratat;

se solicita Comisiei adoptarea unei decizii (Beschluss) prin care să se declare, cu efect de la 1 ianuarie 1962, că perceperea de către Republica Federală Germania a unei taxe compensatorii pe cifra de afaceri de 4% în cazul importului de lapte praf și de alte produse lactate deshidratate reprezintă o încălcare a articolului 95 din tratat, stabilirea (Beschließen), împotriva Republicii Federale, deschiderii procedurii de la articolul 169 și informarea reclamanților cu privire la deciziile (Beschlüsse) adoptate;

prin scrisoarea din 14 mai 1965, Comisia, care s-a pronunțat asupra cererii, informează reclamanții că nu împărtășea opinia acestora conform căreia taxa compensatorie menționată anterior reprezintă o încălcare a dispozițiilor articolului 95 din tratat;

reclamanții au introdus o acțiune în anulare, în conformitate cu articolul 173 din tratat, împotriva luării de poziție comunicată astfel;

întrucât pârâta invocă inadmisibilitatea acestei acțiuni, pe motiv că actul contestat nu poate face obiectul unei acțiuni în anulare;

întrucât cererea din 15 martie viza deschiderea procedurii prevăzute la articolul 169 împotriva unui stat membru și obligarea Comisiei la adoptarea măsurilor prevăzute la acest articol;

procedura de la articolul 169 are ca obiect să preîntâmpine neîndeplinirea, de către statele membre, a obligațiilor care le revin în temeiul tratatului;

în acest sens, articolul menționat anterior abilitează Comisia să pună în aplicare o procedură care să poată duce la sesizarea Curții de Justiție pentru recunoașterea unei astfel de neîndepliniri a obligațiilor, statul membru în cauză fiind obligat astfel, în temeiul articolului 171 din tratat, să adopte deciziile pe care le presupune executarea hotărârii Curții;

partea de procedură care precedă sesizarea Curții constituie o etapă precontencioasă al cărei scop este de a invita statul membru să se conformeze tratatului, Comisia exprimându-și opinia printr-un aviz numai după ce se acordă statului membru posibilitatea de a-și prezenta observațiile;

această etapă nu presupune niciun act cu caracter obligatoriu din partea Comisiei;

în consecință, o acțiune în anulare formulată împotriva actului prin care Comisia s-a pronunțat cu privire la cerere este inadmisibilă;

întrucât, în subsidiar, reclamanții au introdus o acțiune în constatarea abținerii de a acționa în temeiul articolului 175;

pârâta invocă, de asemenea, inadmisibilitatea acestei acțiuni subsidiare;

întrucât în temeiul articolului 175 paragraful al doilea, acțiunea în constatarea abținerii de a acționa este admisibilă numai dacă, la expirarea unui termen de două luni de la invitația de a acționa, instituția nu și-a precizat poziția;

s-a stabilit că, în acest termen, Comisia și-a precizat poziția și a comunicat această luare de poziție reclamanților;

prin urmare, această excepție este întemeiată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

Întrucât în temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată;

întrucât, acțiunile reclamanților sunt inadmisibile, aceștia trebuie obligați la plata cheltuielilor de judecată;

pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;

după ascultarea raportului judecătorului raportor;

după ascultarea susținerilor orale ale părților;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere articolele 169, 173 și 175 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene;

având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție, anexat la Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene, în special articolul 69 alineatul (2),

CURTEA

respingând orice alte concluzii, mai ample sau contrare, hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea 48/65 ca inadmisibilă;
- 2) Obligă reclamanții la plata cheltuielilor de judecată.

Pronunțată la Luxemburg, 1 martie 1966.

Trabucchi

Hammes
Lecourt

Donner
Monaco

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 1 martie 1966.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
Ch. L. Hammes